

Index Rerum omnium,

Commodatarius bona fides excusat à furto propter usum non permissum, sed non à præstatione mercedis. *ibid.* n. 35. Utrum præsumatur bona fides? *ibid.* n. 36

Commodatarius excedens in usu rei commodatæ, non damnatur furti, sed pœna arbitraria, ex benignitate. *ibid.* n. 37

Commodatarius etsi credat se invito domino uti re commodata, furtum non committit, si verè dominus assensu retur sciens. p. 129. n. 38

Commodum.

Commodum ex improbitate sua nullus debet reportare. p. 26. n. 91

Commodum reportat, qui rem desideratam etiam iusto pretio consequitur. *ibid.*

Concessum.

Concesso quod est plus, quod est minus concessum censetur. p. 119. n. 17

Concessum ad beneplacitum, an decedente eo qui concessit, expiret, ex circumstantiis debet judicari. p. 126. n. 14

Concessum, aut iustum ad voluntatem Magistratus, munere deposito, cessat. *ibid.*

Concessum ad voluntatem, morte civili concedentis non extinguitur. p. 127. n. 17

Concesso quod est plus, quod minus est etiam censetur indultum. p. 456. n. 66

Concilium.

Concilium generale, vel provinciale an possit errare circa Fidei dogmata. p. 252. n. 56

De Concilio generali Florentino. *ibid.* n. 7

De Conciliis quatuor generalibus ac præcipuis. p. 269. n. 1

Conciliorum divisio traditur. *ibid.* n. 2

Concilia nationalia quæ sint. p. 270. n. 3

Conciliorum generalium & localium distinctio refertur. *ibid.* n. 4

De Conciliorum origine. *ibid.* n. 5

De Concilio Nicæno. p. 270. num. 6. & seqq. & p. 271. n. 20. & seqq.

In Concilio Nicæno quot canones editi. p. 273. num. 25

De Concilio generali Constantinopolitano. p. 274. num. 26. & seqq.

De Concilio generali Ephesino. p. 275. num. 34 & seqq.

De Concilio generali Chalcedonensi. p. 276. n. 41 & seqq.

Conciliorum quatuor priorum laudes, veneratio, & auctoritas quanta. p. 277. n. 51

Concilium nullum aliud generale præter quatuor præcipua habitum est ante Gelasium I. *ibid.* n. 52

De Conciliis omnibus hucusque celebratis, remissivè. *ibid.* & seq. n. 53

Concilia etiam generalia non ligant ubi recepta non sunt, nisi quoad Fidei dogmata. pag. 378. num. 54

Concilia generalia non recipientes peccant, sed non successores eorum post decennium. *ibid.* num. 55

Conciliorum auctoritas à Summo Pontifice dimanat. p. 284. n. 49

Conditio.

Conditio deterior alteri per alterum fieri non debet. p. 8. n. 51

Conditio contrahendi matrimonium cum nobili an impleatur si conjux generosum patrem habuerit, matrem verò plebeiam. p. 192. n. 136

Conductor.

Conductor sterilitate emergente integram pensionem, aut omnes quos perceperit fructus locatori præstare debet de jure regio. p. 45. n. 46

Conductor quibus de causis soleat re locata non uti. p. 212. n. 1

Conductor quando liberetur à solvenda pensione, si re locata uti non valeat. *ibid.* n. 2.

Conductor à domo conducta migranti ob metum lemorum pensio remittitur. *ibid.* n. 3

Conductor punitarie tenetur recessum locatori, & bona inde amovere. p. 213. n. 4

Conductor recedens à fundo vel æde locata propter lemures, pestem, aut bellum, his cessantibus an cogatur pro residuo tempore locationis pensionem solvere. *ibid.* n. 6

Conductor non remittitur pensio, si facile credens famæ ortæ à personis fide non dignis, quod lemures versentur in æde, migret ab ea. *ibid.* n. 7

Confessio.

Confessio facta tormentorum metu à femina, quæ ob prægnantiam torqueri non poterat, illi non nocet. p. 204. n. 18

Congiarium.

Congiarium, sive Imperatoris largitiones illi duntaxat capiebant, qui in tribus descripti reperiebantur. p. 186. n. 103

Consequens.

Consequens qui vult, vult & antecedens, quod necessariò præcedere debet. p. 136. n. 43

Consequenti concessio, & quod antecedere debet, concessum intelligitur. *ibid.*

Constantinopolis.

Constantinopolitanam ad Ecclesiam post Romanam primarum spectat. p. 266. n. 167

Constantinus Magnus.

Constantinus Magnus prohibuit Crucis partibulum. p. 211. n. 37. Aliaque in cultum S. Crucis instituit. *ibid.* n. 38

De Constantino nonnulla adnotantur. pag. 271. num. 12

Constantinus quinquennalia, decennalia, & vicennalia celebravit. p. 271. & seq. n. 15. 16

De Constantini Baptismo. p. 288. n. 80

De Constantini donatione, quam fecit Ecclesiæ. *ibid.* n. 84

Constantinus Basilicam construxit Constantinopoli in honorem B. Petri. p. 322. n. 42

Consuetudo.

Consuetudo valet, ut marito præstetur annua certa quantitas juxta summam dotis, donec ista solvatur. p. 11. n. 76

De Consuetudinis abrogatione per legem. p. 107. n. 15. & seqq.

Consuetudo per legem damnatur, prohibetur, & abrogatur. *ibid.* n. 16

Consuetudo introduci potest adversus legem prohibentem illam in futurum, mutatis circumstantiis, ac ex nova causa, vel antiqua, quæ latuit legislatores. p. 108. n. 19

Consuetudo ut deroget legi, ac pro lege habeatur, qualis esse debeat. *ibid.* n. 20

Si Consuetudinem abroget lex, an immemorialis sublata intelligatur? *ibid.* n. 23. & seqq.

Consuetudinem lex prohibens, etiam immemorialem abrogat. p. 108. n. 24

Consuetudo adhuc immemorialis abrogata censetur, quando est valde perniciosa, ac damnabilis. *ibid.* n. 25

Consue

& Verborum.

Consuetudinem ubi lex prohibet, etiam immemorialem excludit. *ibid.* n. 26

Consuetudo lucrandi distributiones quotidianas abque interessentia, & etiam in futurum, introduci nequit. p. 109. n. 27. Quibus de causis ea consuetudo sustineri possit. *ibid.* num. 28.

Subsistit ex assensu Pontificis. *ibid.* n. 29

Consuetudo non derogat juri divino, aut naturali, dum minuit, vel tollit pœnas jure positivo stabilitas adversus crimina, quæ illo prohibentur. p. 114. n. 75

Contrahere, & Contractus.

De Contractu societatis, qui sub se triplicem continet. p. 21. n. 36. & seqq.

Contractus in dubio censuralis, non emphyteuticus judicabitur. p. 71. n. 6

Contractus dubius interpretatur primò ex consuetudine contrahentium, secundò ex regionis usu. p. 94. n. 15

Contractus sic debet interpretari, ut obligatus magis releveretur. p. 95. n. 18

Contractus census reservativi magis similis est permutationi, quàm venditioni. p. 97. n. 17

De Contractu pignoratitii natura est, quod creditor, debito non soluto, pignus vendere possit. p. 147. n. 17

Ad Contrahendum, nisi ex causa publica, nullus compellitur. p. 116. n. 1. Nec ob augmentum gazophylacii regii, aut publici ararii. *ibid.* & seq. n. 2

Ubi de Contrahentium mente non ambigitur, pacta adversus substantiam contractus rejiciuntur. p. 128. n. 28

Correlativum.

Correlativorum eadem est ratio. p. 351. n. 33

Covarruvias.

D. Covarruvias tueretur Author à calumnia. p. 285. n. 58. Iterum defenditur. p. 332. n. 21

Creditor.

Creditor tenetur fructus pignoris in sortem computare. p. 5. n. 27. Limitatur hoc. p. 6. n. 36

Creditor cui relictum est per feneratorum, quod per usuram quasivit, an habeat hypothecam. p. 34. n. 55

Creditor ex usuris nullum habet privilegium quoad revocatoriam, sed cæteris coæquatur. p. 35. n. 57

Creditor ex actione personali quando valeat in fraudem alienata revocare. *ibid.*

Creditorum defuncti in bonis hæreditariis præponuntur legatariis. p. 36. n. 68

Creditor qui stipulatur annuam quantitatem pro interesse, probare debet in judicio tantum de patrimonio diminutum, quantum est promissum. p. 43. & seq. n. 34. Et quid in foro conscientie. p. 44. n. 36

Creditor ut possit agere hypothecaria in tertium possessorem, prius debet excutere bona debitoris. p. 75. n. 44. Quid si cum hypotheca jungetur pactum de non alienando. pag. 76. n. 54. Et quid in censu. *ibid.*

Creditor hypothecarius agit in solidum contra possessorem cujuscunque rei, aut partis ex bonis obligatis. *ibid.* n. 59. Fallit in legatario. *ibid.* & seq. num. 62. Non liberatur possessor, soluta æstimatione rei possessæ, nisi integrè debitum persolvatur. *ibid.* n. 60

Creditor utens pignore, furti tenetur, & qualiter puniatur. p. 129. num. 34. 35. & 37. Et quando furtum non committat. *ibid.* n. 35

D. de Faria Nova Addit. ad Covar.

Creditor habens generalem, & specialem hypothecam, nequit agere ad bona generaliter obligata, in præjudicium posteriorum creditorum, nisi excussione præmissa in speciali hypotheca. p. 145. n. 1

Creditor hic probare debet, quod specialis hypotheca non sufficit ad sui crediti satisfactionem. *ibid.* n. 2

Creditori posteriori competit beneficium legis 2. C. de pignor. licet res obligata debitoris à quocunque possideatur. *ibid.* n. 3

Creditor posterior juvatur dicta lege, sive specialem, sive generalem habeat hypothecam. p. 145. n. 4

Creditori agenti ac rem generaliter obligatam non objicitur dicta lex 2. à debitore, vel hærede illius. p. 146. n. 7

Creditor convenire valet quemvis ex hæreditibus debitoris in solidum possidentem, vel unam rem ex obligatis. *ibid.* n. 8

Creditor qui plura bona habet obligata, quàm posterior, cogi non potest ut prius excutiat bona sibi soli obligata. p. 146. n. 9

Creditor si habeat bona libera, & vinculata obligata cum facultate regia, an teneatur hæc excutere antequam ad illa perveniat, quæ solum secundo creditori sunt hypothecata? *ibid.* num. 10

Creditor ex causa dotis utrum subjiciatur dispositioni legis 2. C. de pignor. p. 146. n. 12

Creditor agente hypothecaria, tertius possessor impedire non valet rei subhastationem, qui citari debet propter jus offerendi quod habet. p. 147. n. 15

Creditor non compellitur, ut partem debitæ quantitatis accipiat. *ibid.* n. 16

Creditor quod jus habeat ad vendendum pignus, debito non soluto. *ibid.* n. 17. Vendens pignus transfert in eumentem quod non habet, dominium. *ibid.*

Creditori debitum offerente malæ fidei possessore, venditio impeditur. p. 147. n. 18

Creditor ex causa oherosa in concursu est melioris conditionis quàm agens ex lucrativa. p. 151. n. 25. Agens hypothecaria probare debet, rem fuisse in bonis debitoris, ut superet tertium possessorem. p. 152. n. 32

Cretio.

Cretionum observatio jam diu abiit in desuetudinem. p. 222. n. 1

Cretionis verbo omnis hæreditatis acquisitio continetur. *ibid.* n. 2

Cum cretione hodie si fieret institutio, solemnibus omissis, hæreditas adiri posset. *ibid.*

Cretionum formulæ, remissivè. p. 223. n. 3

Cretio quid significet. *ibid.* n. 4

Cretio ad extraneos hæredes, non ad suos pertinebat. *ibid.* n. 5

Per Cretionem inutiliter instituebatur qui loqui non valebat, ut mutus, & surdus. p. 223. n. 6

Cretio inter legis actiones numeratur. *ibid.* n. 7

Cretionis verba coram testibus proferri debebant. *ibid.*

Cretionis continuæ & vulgaris discrimen. *ibid.* num. 8

Cretionis imperfectæ effectus quoad substitutum. *ibid.* n. 9

Cretionis verbum multipliciter usurpatur, & præcipuè in jure pro acquisitione hæreditatis. p. 224. n. 11. Id unà cum solemnitatibus est

Index Rerum omnium,

omnino sublatur. *ibid.*
 ad Cretionem non pertinere jura quaedam ostenditur. *ibid. n. 16*
Crucifer, Crucifixio, & Crux.
 Qualiter rei crucifigerentur. *p. 207. n. 13*
 Crucifigi solebant etiam feminae ob delicta apud Romanos. *p. 210. n. 35.* Excipiebantur virgines, quae prius à carnifice prostitutae illi poenae subiciebantur. *ibid.*
 Crucifixi sunt aliqui post mortem. *p. 210. n. 33*
 Crucis mors olim turpissima. *p. 206. n. 5*
 Crux pro furca, & omni cruciatu, aut labore usurpatur. *p. 207. n. 11*
 Crux acerrimum supplicium, ignisque supplicio acerbior ob durationem. *ibid. n. 14*
 In Cruce reos relinquere post Solis occasum Hebraeis non licebat: aliud Romani observaverunt. *p. 208. n. 14*
 De Crucis supplicio varia sacrae Paginae testimonia recensentur. *ibid. n. 15*
 Crucis poena apud omnes gentes in usu fuit, & unde originem traxerit. *p. 208. n. 17*
 Crucis verbi etymologia. *ibid. n. 18*
 Crucis signum litera T, demonstrat. *ibid. n. 19*
 Crucem homo corpore repraesentat. *ibid. n. 20*
 Crucis ac crucifigendi variae formae. *p. 209. n. 23*
 In Cruce rei solebant aliquandiu supervivere. *ibid. n. 25*
 Crux vocabatur palus acutus, quo rei per medium corpus transfigebantur. *ibid. n. 26*
 Crucis patibulum detestabile ac ignominiosum. *p. 210. n. 32*
 Crux quanto altior, tanto turpius supplicium *ibid. n. 33*
 Crucis patibulum servorum fuit proprium. *ibid.*
 Crucis mortem aliquando Nobiles sustinerunt. *ibid. n. 34*
 De Crucis veneratione ac poenis in contemptores ejus stabilitis. *p. 211. n. 36*
 S. Crucis signum ex quo Constantino apparuit, apud Romanos coli coepit. *ibid. n. 38*
 Crucis signum etiam ante Domini Passionem salutem & felicitatem denotabat. *ibid. n. 39.*
 Ezechielis locus ad rem hanc expenditur. *p. 211. n. 40*
 De S. Crucis Inventione. *p. 290. n. 95. & seq.*
Culpa.
 Culpam timere, ubi nulla subest, bonarum est mentium. *p. 340. n. 80*
Cultus.
 Cultus debiti Deo obligationem nulla humana potestas tollere valet. *p. 319. n. 22*
Curator.
 Curatores non minus quam tutores ad usuras seu interesse pro pecunia minorum tenentur. *p. 18. n. 12*
Cyretes.
 Cyretes quando ad civitatem Romanam admissi. *p. 166. n. 7*
Curia.
 Curiae Romanae unde dictae. *p. 166. n. 6*
 In Curiae descripti non omnes jus suffragii habebant. *ibid.*
 Curiae an à feminis Sabinis denominarentur. *p. 167. n. 8*
 Curia solum refertur ad personas, vel ad jus suffragii. *ibid. n. 10*
 Curiarum quarundam nomina. *p. 168. n. 18*
B. Cyprianus.
 B. Cypriani vita & scripta. *p. 279. n. 6*

B. Cyrillus.
 B. Cyrilli opera & vita. *p. 282. n. 27*

D

Dæmon.
 Dæmones incubi & succubi hominibus ad turpitudinem deserviunt. *p. 200. n. 14*
 Dæmones nobis minime nocere possunt, nisi Deo concedente. *p. 213. num. 8.* Prae odio homines cunctos exstinguere, nisi à Deo coercerentur. *ibid.*
 Dæmon saepe mittitur à Deo ad plectenda hominum facinora. *p. 214. n. 10.* Traduntur exempla. *ibid. n. 11*
 Dæmon iusta Dei voluntate homines prosequitur, sed ex propria malitia & odio perperam operatur. *ibid. n. 12*
 Dæmon homines spiritualiter & corporaliter Deo volente vexat. *ibid. n. 13.* Etiam iustos. *p. 214. num. 14*
 Dæmon Deo permittente plura edit, quae miraculosa nobis videntur. *p. 215. n. 15*
Daphne.
 Daphne est locus Aegypti juxta Pellusium, qui inde Daphne Pellusii nuncupatur. *p. 216. n. 8*
David.
 David an omnes 150. psalmos scripserit. *p. 250 num. 35*
Debellatus.
 Debellati ac armis subiecti populo Romano nequibant cives esse Romanae aut alterius cujuscunque civitatis. *p. 81. n. 70*
Debitor.
 Debitor quantitatis respectu certae speciei, ista perempta, liberatur. *p. 77. n. 68*
Decennalia.
 Decennalia Constantinus Magnus celebravit *p. 272. n. 16.* Unde originem duxerint. *ibid. n. 17*
 De Decennialibus Augusti. *p. 272. n. 18*
Decimatio.
 Decimatio poena fuit militaris apud Romanos. *p. 238. n. 45.* Quare inventa. *ibid. n. 46*
 Decimationis exempla. *ibid. n. 48*
Decretales.
 Decretales epistolae quae dicantur, & quanta illarum auctoritas. *p. 284. n. 46.*
Decretum.
 Decretum Gratiani in Academiis insignibus publice legitur. *p. 225. n. 3*
 Jussu Pontificis est emendatum, & expurgatum. *ibid. n. 4*
 De ejus auctoritate. *ibid. n. 5. & seqq.*
 Decreto insertae sententiae sanctorum Patrum quantum auctoritatis habeant. *p. 225. n. 6*
 Decretum quare publice legatur in Academiis. *p. 226. n. 7*
 Decreti capita, quorum inscriptio est *Palea*, cujus auctoris & auctoritatis sint. *ibid. n. 12*
 Decreti locus emendatur. *ibid. n. 13*
Dedititius.
 Dedititii qui fuerint, & unde sic dicti. *pag. 179. num. 65*
 Dedititii non poterant per manumissionem effici cives Romani. *ibid.*
 Dedititia libertas ante Justinianum sublata est. *ibid. n. 66*
 De dedititorum statu & conditione, & an veteri liberi fuerint. *p. 180. n. 67*
 Dedititii non cogebantur manumissoribus servire. *ibid.*

& Verborum.

ibid. num. 68. In pluribus similes erant servis. *ibid.*
 Dedititii non poterant esse cives alicujus civitatis. *p. 181. n. 70.* Non erant melioris conditionis quam Latini. *ibid. num. 71.* Testari prohibebantur. *ibid.*
 Dedititii in odiosis veniunt Latinorum nomine. *ibid. n. 72*
 Dedititiis non est concedendum quod Latinis denegatur. *ibid.*
 Dedititorum liberi cujus essent conditionis. *p. 182. n. 74*
 Dedititii per justam manumissionem non poterant fieri cives Romani: secus Latini. *ibid. num. 78*
 Dedititiis omnis ultima dispositio vetita fuit. *p. 183. num. 84*
Delegare, & Delegatus.
 Delegatus quando valeat post mortem delegantis in causa procedere. *p. 127. n. 20*
 Delegatus non propria, sed delegantis utitur jurisdictione. *ibid. n. 21*
 Delegare quascunque causas, liberum est Principi. *p. 156. n. 5*
 Magistratibus utrum liceat causas meri imperii delegare? *ibid. & n. 7. 10. & p. 157. n. 15*
 Delegari an possint causas mixti imperii. *p. 156. num. 6*
 Delegare valet Episcopus causas meri imperii, de quibus ratione dignitatis jure cognoscere permittitur, & quae Ordinem Episcopalem desiderant, alii Episcopo demandare. *ibid. n. 10*
 Quoad Delegationem causarum num inter Jus Pontificium, ac Caesareum aliquid reperitur discrimen? *p. 157. n. 15*
 Delegari, aut subdelegari an possit nudum ministerium? *p. 157. & seq. n. 17. 19. & 24*
 Delegari nequeunt causa, quae Magistratibus nominatim, & specialiter lege deferuntur, tamen ordinariam exercent jurisdictionem. *p. 157. num. 18*
 Delegato Principis non permittitur nudum ministerium subdelegare. *ibid. n. 19. & p. 158. n. 24*
 Delegata per Pontificem causa cognitione cum facultate absolvendi, utrumque poterit subdelegari. *p. 158. n. 22*
 Delegatus Principis nequit subdelegare, quoties apparet electa industria personae: quod in dubio non praesumitur. *ibid. n. 22*
 Delegari, vel subdelegari potest voluntaria jurisdictione competens ratione muneris ex lege, aut Principis privilegio, nisi actus ejus sit qualitatis, ut per alium expediri non possit. *p. 158. num. 23*
 Delegato per rescriptum Principis actu voluntariae jurisdictionis, delegatus subdelegare non valet. *ibid. n. 24*
 Delegatus per inferiorem an possit voluntariam jurisdictionem exercere extra territorium delegantis? *p. 160. n. 38*
 Delegatus à Principe etiam absque causa subdelegat. *p. 161. n. 43. & 45*
 Delegatus ad reservata Principi non subdelegat. *ibid. n. 43*
 Quid si Princeps aliquid de reservatis sibi committat, ut perpetuo maneat annexum dignitati, vel muneri delegati. *ibid. n. 44*
 Delegatus ab inferiore nequit subdelegare: & quid postquam coepit cognoscere. *ibid. n. 45*
 Delegare non valet judex conservator. *ibid.*
D. de Faria Nova Addit. ad Covar.
 Nec ille, cujus arbitrio aliquid committitur, *ibid.*
 Delegatus à Legato Sedis Apostolicae, num valeat subdelegare? *p. 261. n. 46*
 Delegatus à Legato Sedis Apostolicae differt à Legato Proconsulis. *ibid. n. 47*
 Delegatus ab inferiore quando valeat subdelegare. *p. 162. n. 50. & 53*
Delictum.
 Delicta mixti fori quae dicantur, & de illis remissive. *p. 28. n. 7*
 Delictum in genere probatur singularibus testimoniis, non in specie. *p. 32. n. 33*
 Delictum si probetur in genere per testes singulares, utrum poena ordinaria puniri possit. *ibid. n. 34*
 Delictum parentum liberis obesse non debet. *p. 182. n. 73*
 Delictum in dubio non praesumitur. *p. 199. n. 7*
 Delictum sine animo & voluntate non patitur. *p. 248. n. 24*
Depositarius.
 Depositarius licite percipit mercedem pro custodia. *p. 23. n. 59*
 Depositarius per usum rei depositae furum committit, ac infamiam incurrit damnatus: & quid in praxi de aequitate servetur. *p. 128. & seq. n. 33. 35. & 37*
 Non committit furum, si re deposita utatur, putans dominum permitturum, si scivisset, quanquam fallatur. *p. 129. n. 35*
 Quoad actionem civilem bona fides non excusat. *ibid. n. 37*
 In Depositario utente re deposita an ista bona fides praesumatur? *p. 129. n. 36*
 Depositarius utens re deposita, poena extraordinaria coercetur. *ibid. n. 37*
Dem.
 Dei judicia nobis perferuari non licet. *pag. 213. num. 9*
 Dei opera semper sunt iusta censenda, quanquam aliud nobis falso videatur. *ibid.*
 Deus ut author naturae ab omni creatura rationali agnoscitur solo naturae lumine. *p. 318. n. 16*
 Deum colere actibus externis jure naturali tenemur. *p. 319. n. 17*
 Ad Deo cultum reddendum nullum jure naturali tempus est praescriptum. *ibid. n. 18*
Dicis causa.
 Dicis causa quid significet. *p. 217. n. 4. & p. 219. n. 16. & seq.*
Dies.
 Dierum divisio apud Romanos in festos, profestos & intercosos. *p. 316. n. 2*
 De diei Dominicae observatione ac praerogativis. *p. 320. n. 25. & seqq.*
 Dies quem Christiani Dominicam dicunt, ab Hebraeis prima Sabbati vocabatur. *ibid. n. 28*
 De dierum hebdomadae nominibus. *p. 321. n. 29*
 De diei Dominicae institutione. *ibid. n. 30*
 Diei Dominicae institutio an sit de jure divino. *p. 321. n. 31*
 Diei Dominicae festum an per Pontificem tolli possit. *ibid. n. 34.* Quid de consuetudine. *ibid. num. 35*
 In Diebus Dominicis utrum tempus viginti quatuor horarum consuetudine tolli possit. *p. 322. num. 36*
 Dies obitus Sanctorum natalitia vocantur. *p. 323. num. 48*